

**МАТЕРІАЛИ ДРУКУЮТЬСЯ
УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ**

**МАТЕРІАЛИ
VIII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
КУРСАНТІВ, СТУДЕНТІВ,
АСПРАНТІВ ТА АД'ЮНКТІВ**

**ПРОБЛЕМИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ОХОРОНИ ПРАЦІ**

Львів – 2018

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

д-р техн. наук Кузик А.Д. – головний редактор

канд. техн. наук Ренкас А.Г.

канд. техн. наук Меньшикова О.В.

канд. хім. наук Мірус О.Л.

канд. техн. наук Горностаї О.Б.

канд. техн. наук Станіславчук О.В.

канд. мед. наук Телегіна Г.В.

Семенюк П.В.

Марич В.М.

**ОРГАНІЗАТОР
ТА ВИДАВЕЦЬ**

Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності

**Технічний редактор,
комп'ютерна верстка
та друк на різнографі**

Хлевной О.В.

Відповідальний за друк Фльорко М.Я.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

ЛДУ БЖД, вул. Клепарівська, 35,
м. Львів, 79007

Контактні телефони:

(032) 233-24-79, 233-14-97,
тел/факс 233-00-88

E-mail:

ndr@ubgd.lviv.ua

**Проблеми та перспективи розвитку охорони праці: Матеріали
VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів,
аспірантів та ад'юнктів – Л.: ЛДУ БЖД, 2018. – 189 с.**

Збірник сформовано за науковими матеріалами VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів «Проблеми та перспективи розвитку охорони праці».

Збірник містить матеріали таких тематичних секцій:

- I секція – Управління охороною праці та промисловою безпекою;
- II секція – Дієвість системи охорони праці на підприємствах України;
- III секція – Технології контролю і захисту від шкідливих і небезпечних виробничих чинників;
- IV секція – Профілактика виробничого травматизму;
- V секція – Культура та психологія праці;
- VI секція – Гуманітарні аспекти підготовки сучасного фахівця.

© ЛДУ БЖД, 2018

Здано в набір 20.04.2018. Підписано до друку
23. 04. 2018. Формат 60x84^{1/3}. Папір офсетний.
Ум. друк. арк. 8,2. Гарнітура Times New Roman.
Друк на різнографі. Наклад: 50 прим.
Друк: ЛДУ БЖД
вул. Клепарівська, 35, м. Львів, 79007.

За точність наведених фактів, економіко-статистичних та інших даних, а також за використання відомостей, що не рекомендовані до відкритої публікації, відповідальність несуть автори опублікованих матеріалів. При передрукуванні матеріалів, посилання на збірник обов'язкове.

Небелок В.І., Яечник Р. В. ВПЛИВ РТУТТИ НАПРАЦІВНИКА В ПРОМИСЛОВОСТІ	110
Небелок В.І., Марич В.М. ВПЛИВ ВИРОБНИЧОГО ПИЛУ НА ОРГАНІЗМ ПРАЦІВНИКА ТА ПРОФІЛАКТИКА СПРИЧИНЕНИХ НИМ ЗАХВОРЮВАНЬ	112
Олексичина М.О., Марич В.М. ШУМ ЯК ПРИЧИНА ВИРОБНИЧИХ ЗАХВОРЮВАНЬ	114
Олексичина М.О., Яечник Р.В. ОТРУЄННЯ ОРГАНІЗМУ ЛЮДИНИ СВИНЦЕМ	116
Пекарська О.О., Телегіна Г.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СИНДРОМУ ХРОНІЧНОЇ ВТОМИ ТА ЙОГО КОРЕКЦІЯ У ДИСКУРСІ ЕСТЕТИЧНОГО ВПЛИВУ МИСТЕЦТВА НА ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНИЙ СТАН ЛЮДИНИ	118
Пилипець С.І., Яечник Р.В. ВПЛИВ ЗАБРУДНЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДЕЙ	120
Рожко Д.К., Яечник Р.В. МОВЛЕННЄВИЙ ЕТИКЕТ ЛІКАРЯ	123
Сасін Є.Г., Цимбал Б.М. ЗАПОБІГАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ РИЗИКІВ ПАРАМЕДИКІВ	125
Тріль М.М., Яечник Р.В. ПИЛОВИЙ БРОНХІТ У ШАХТАРІВ ВУГІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	126
Чернявка В., Трусевич О.М. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ВИЩА МАТЕМАТИКА	128

Секція 5

КУЛЬТУРА ТА ПСИХОЛОГІЯ ПРАЦІ

Алонзова А. О., Фірман Л. Ю. ВИМОГИ ДО ПОРЯДКУ ПРОВЕДЕННЯ ФЕСТИВАЛІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ТУРИСТІВ м. УЖГОРОДА	130
Бардакова В.В., Самойленко Т.В., Євтушенко Н.С. ВАЖЛИВІСТЬ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ У ПЕРСОНАЛУ РОБОЧИХ ПРОФЕСІЙ	132
Божко Ю. М., Дашковська А. В., Бардін О. І. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ В ОФІСНИХ ЦЕНТРАХ ТУРИСТИЧНИХ АГЕНЦІЙ	134
Брездень М. Р., Калітинська Ю. В., Тимошук С. В. БЕЗПЕКА ПІД ЧАС ПОХОДІВ У ГОРИ	137
Добровінська М.В., Гунченко О.М. ПСИХОЛОГІЧНІ ТА ПСИХІЧНІ РОЗЛАДИ, ЯК ПРИЧИНА ТРУДОВОЇ ДИСФУНКЦІЇ ТА ВИРОБНИЧОГО ТРАВМАТИЗМУ	140

УДК 177:614.23/.25

МОВЛЕННЄВИЙ ЕТИКЕТ ЛІКАРЯ

Рожко Д.К.

Ясчник Р.В.

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Гіппократу належать такі слова: «Якщо є кілька лікарів, один із яких лікує травами, інший - ножем, третій – словом, передусім звернемося до того, хто лікує словом». Уміння підтримувати душевну, довірливу розмову з хворим навчали ще з давніх часів. Знання правил мовленнєвого етикету, медичної психології і методів психотерапії дозволяють більш кваліфіковано збирати анамнез, краще розробляти засоби психоемоційного впливу на людину в період хвороби.

Професія лікаря вимагає не лише професійної компетентності та високих знань у медичній галузі, а й вміння контролювати свої емоції, культура мови, усного та письмового спілкування, відповідний зовнішній вигляд і манера поведінки. Перше враження впливає на всі наступні зустрічі, тому медичний працівник повинен вести себе так, щоб у пацієнта склалося сприятливе враження про нього як про людину душевну, уважну, яка добре знає справу. Від цього будуть залежати подальші взаємини з пацієнтом, його довіру або недовіру до медичного працівника.

За манерою вітатись із людьми можна говорити про загальну і професійну культуру лікаря. На жаль, далеко не всі медичні працівники суворо дотримуються форм мовленнєвого привітання, які можна вважати оптимальними. Коли лікар вітається першим, то це сприймається пацієнтами, незалежно від їхнього настрою, характеру, культури, відвертим побажанням їм бути здоровими, готовністю допомогти. Крім того, медична етика не тільки диктує обов'язкове «ви», а не «ти» у звертанні до пацієнта чи їхніх родичів, а й рекомендує вилучити з ужитку слова-звертання «хворий», «пацієнт», запам'ятати ім'я, по-батькові і широко ними користуватись під час спілкування. Нагадування людині про те, що вона хвора, не може викликати позитивних емоцій, тому зайвий раз акцентує увагу на біді, а то й трагедії.

Лікареві необхідно вміти будувати діалог. Щоб одержати зрозумілу відповідь від пацієнта, направити процес передачі інформації в потрібне русло, перехопити й удержати ініціативу в бесіді, активізувати увагу пацієнта, зробити спілкування більш ефективним, треба знати техніку постановки питань і техніку відповідей на них. Шляхом свідомого використання різного типу питань сучасний лікар повинен уміти "розговорити" мовчазного, закритого пацієнта й у той же час повинен уміти вчасно зупинити занадто говіркий хворого. Лікар повинен уміти не тільки говорити, але й слухати. Уміння слухати є одним з головних показників риторичної культури, воно особливо важливо для лікаря, оскільки одним з найважливіших принципів роботи медичного робітника повинно бути виняткова увага до пацієнта.

Дотримання принципу коректності в відносинах між колегами особливо важливо в присутності пацієнта. Вкрай неетичною, але, на жаль часто, є ситуація, коли лікар ставить під сумнів в очах пацієнта професіоналізм колеги. При наявності фактів неправильної тактики колеги, перш за все, необхідно прийняти рішення, як надати хворому адекватну допомогу, не звинувачуючи у всьому свого попередника. При цьому корпоративна солідарність не означає приховування помилки, а вимагає конструктивного обговорення ситуації з колегою наодинці, а при необхідності звернення до консиліуму.

Лікарі часто зазнають труднощів у розмові з пацієнтом на делікатні та емоційні теми. Є декілька способів позбутися відчуття незручності: спеціальні курси, читання фахової і художнього літератури, власний досвід. Розмову з пацієнтом не обов'язково постійно підтримувати, ввічливе мовчання лікаря з подальшою короткою фразою, яка заохочує до продовження розмови, - краща реакція у таких випадках. Якщо лікареві важко дати кваліфіковану відповідь, він має звернутися за порадою до своїх колег. Аргументуючи свої рекомендації пацієнтові лікар повинен бути лаконічним, точним, передбачливим. У будь-який екстренний момент готовий до дій та прийняття потрібних рішень, щодо дій для рятування життя людині.

Етикет передбачає і відповідний зовнішній вигляд. Строго повинна дотримуватися форма одягу - відповідно відділенню. Не можна бути на роботі в неохайному одязі. Неприпустимі велика кількість косметики, прикрас, супермодні зачіски. Вимоги до медичного халату, який залишається найпопулярнішим видом медичного одягу, передбачають його обов'язкову чистоту, охайність в носінні, певну, налаштовують на робочу обстановку довжину і ступінь прозорості халата. Фізична конституція, як складова іміджу, визначається доброзичливістю, здоровим і доглянутим зовнішнім виглядом. Лікар повинен бути таким або, як мінімум, виробляти таке враження.

Висновок. Мовленнєвий етикет фахівця є одним з головних атрибутів його професійної діяльності. Завдання створення професійного іміджу лікаря повинна бути усвідомленим вибором. Це, перш за все, високий рівень професіоналізму, моральність і наявність великої поваги до пацієнтів. Необхідно пам'ятати, що створення гідного образу лікаря вимагає значних сил, часу і матеріальних вкладень, самовдосконалення, а втрата свого реноме може відбутися миттєво.

Література:

1. Лісовий М.І. Культура професійного мовлення.- Вінниця: Нова книга, 2010
2. Митителло В.Л. Етика й етикет ділової людини. - Самара, 1992.